

James Ziburgy & Sholom
Hillel Sholom

ש ומנין שזביחה זו היא שחיטתו

ת לפי שתרצום דזבחת הוא ותיכוס

ותרצום דשחט הוא ותיכוס קרי

שחיטה מן התורה ו

ש מן הפסוק הזה אין לנו לא בקר

וצאן חז

ת שנאמר בישעריך תאכלנו הטמה

והטהור יחדו בצבי ובאיל מקיש צבי

ואיל לפסולי המיקדש מה שהפסולי

המיקדש צריכין שחיטה אף

צבי ואיל צריכין שחיטה

ש ו

תֵּן שֶׁנֶאֱמַר אִישׁ כִּי יִצְוֶה צִיד חַיָּה אוֹ עוֹף
וְזוֹמֵר מִקִּישׁ שֶׁפִּיכַת דָּם עוֹף לִשְׁפִיכַת
דָּם חַיָּה מֵהַ חַיָּה צָרִיךְ שְׁחִיטָה אַךְ
בְּעוֹף צָרִיךְ שְׁחִיטָה
שֶׁ לִמְדָה אֵין שׁוֹחֲטִין הַדְּגִים
תִּהְיֶה פֶסוּק פּוֹטֵרֵן שֶׁנֶאֱמַר הִצֵּאנוּ בִּקְרֹ
יִשְׁחֹט לָהֶם וּמִצָּא לֵהֶם כָּל דְּגֵי
הַיָּם יֵאָסֶף לָהֶם בְּאִסְיָפָא בְּעֵלְמָה סָגִי
שֶׁ זֶה לֹא גִבִּי שְׁלִיחָם כֵּן כְּתִיב אִסְיָפָה וּבְעֵי שְׁחִי
תֵּן אִסְיָפָת שְׁלִיחָם אֵין כְּתִיב גִּבִּי שְׁחִיטָת אַחֲרִים
אֲבָל אִסְיָפָת דְּגִים כְּתִיב גִּבִּי שְׁחִיטָת אַחֲרִים
שֶׁנֶאֱמַר הִצֵּאנוּ בִּקְרֹ יִשְׁחֹט לָהֶם וְזוֹמֵר

שְׁמִירָאֵי לִשְׁחֹט וּמֵאֵינוֹ רְאוּ לִשְׁחֹט
ה' כִּלְבָּן יִשְׂרָאֵל יִכּוּ לֵין לִשְׁחֹט אִם יוֹרֵעַ
הַלְכֹת שְׁחִיטָה וְיִהְיֶה מוֹמָחָה חוּץ מִחֶרֶשׁ
שׁוֹטָה זֶקֶטָן וְיִשְׁדָּל מִשׁוֹמֵר
ש' הֵיכִידֵם חֶרֶשׁ שׁוֹטָה וְקֶמֶץ
ה' חֶרֶשׁ שְׁאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ וְאֵינוֹ מְדַבֵּר שׁוֹטָה
שֶׁלֶן בִּבְת הַקְּבֻדָּה אוֹקוֹרֵעַ כְּסוּתוֹ
רֶדֶךְ שׁוֹטָה קֶטָן שְׁאֵינוֹ
יֹרֵעַ לֵאמֹן אֶת־יֹלֵשׁ חִטָּה
ש' וְאִם שְׁחָטוּ מֵהַנְּדִבָּה לֵאכּוֹל מִשְׁחִיטָתָן
ה' אִסּוּר לֵאכּוֹל מִשְׁחִיטָתָן שְׁמֵא שֶׁהוּ
שְׁמֵא דְרֵסוֹ אֵן פְּסוּל אַחֵר שֶׁנֶּעֱשָׂה

ש ואם אחרים רואים אותם מרחוק

ח שחיתותם כשרה לא בעיני כנה כשחית

ש שחיתות גוי וישראל בד שומד מרחוק

ת שחיתותן פסולה אפילו ששחטו לפנינו

ש ששוחט בהמה או חיה או עוף לגוי מרחוק

ת ג' חיתות כשרה רזה מחשב וזה

עובר ולא אמריק לשם עז הוא שחט

ש ישראל שאוכל נבלות לתאבון מהבשחית

ת מותר לאכול משחיתתו אם יר

ש ששחט בנו ולבן עצמו כשרה

ש ישראל שאוכל נבלות להכעיס מהבשחית

ת שחיתותו פסולה אפילו עבר דבר אחר של

תורה להכעיס דינו כגוי גמור לכל דבר
ש' זה שורחט לשם עז מהו בשחיטתו
ת' הרי זה זבח' מתעב ואסורה בהנאה
ש' באיזהו דבר שזרחט
ת' בכל דבר שתלוש בעיקרו והוא שיהיה
פיו חד ויכרוק מפנימות בין בצור בין
בזכוכית בין בקרומית של קנדה
ש' מניין לנו שיהיה רחלולש
ת' שנאמר ויק' את המאכלת מכלל שיהיה חלוש
ש' שחט בגלגל ה' יחיים ויהי
ת' אם הוא מגלגל על ידי מיסלא שחוט
ואם שחט בכח ראשון שחיטתו כשרה

וּמַגִּלִּילָה רֹאשׁוֹנָה וְאֵילָךְ פְּסוּלָהּ

ש' נַפְלָה הַסִּכִּין מִיָּדוֹ אֹמַחֲקוּ וַיִּשְׁחוּט מִהוּ

ת' אַסְנַפְלָה שֶׁלֹּא מִדֵּינָתוֹ וְשֶׁלֹּא בִכְחוֹ אַסוּרָה

מִפְּנֵי שֶׁהַשְּׁחִיטָה צָרִיךְ שֶׁהִיא מִכַּח אֲדָם

ש' מִנִּין שֶׁהַשְּׁחִיטָה צָרִיךְ שֶׁהִיא מִכַּח אֲדָם

ת' שֶׁנֶּאֱמַר וְזָבַחְתָּ וְאָכַלְתָּ מִה שֶׁאֵתָּה זֹבַח אֵתָּה

אוֹכֵל וְיִמָּה שֶׁאֵין אֵתָּה זֹבַח אֵין אֵתָּה אוֹכֵל

ש' בַּשְּׁחִיטָה צָרִיךְ כּוֹנֵה אוֹ

ת' אֵינָה צְרִיכָה כּוֹנֵה לְפִיכָךְ אִם זָרֵק הַסִּכִּין

לְנוֹעַצָּה בְּכוֹתָלוֹ שֶׁהִיא בְּהוֹלָכָה כְּשֶׁרָרָה

ש' הַשְּׁחִיטָה בַּסִּכִּין כִּינָם מִהוּ

ת' שֶׁהִיא פְּסוּלָהּ לְפִי שֶׁהִיא מִה קוֹרְעָה

ואינה חותכת ואנן בעינן דרך משיכה

ש' וכמה מיני פנימות יש בסכין על הכל

ת של שמדות יש בסכין אונת מסוככת עולה ויורדת

ש' הכיר מי אונת

ת כגון שהפנימה נרנשת בבלעד בין

בהולכה ובין בהובאה

ש' הכיר מי מסוככת

ת כגון שהפנימה נרנשת מצד אחד

או בהולכה או בהובאה ואם שחט

באותו צד שאינו נרנשת כשרה

והוא שירגיש בנקודת שחיטה

אבל לדודן ^{טרפה} כמה היא שיעור הפנימה ויהיה אסורה

ת כל שהוא אפילו כחוט השערה אחד לשחוטבו

ש סכין חד שהוא שחזר דמא לסאסא מרהו

ת שוחטין בו אפילו לחתכילה וכן סכין

שפיו חלק ואינו חד הואיל אין בו פגם

אחר שוחטין בו לכתחילה

ש עולה ויורד הכי כ

ת כנוץ שנה פנימה בסכין זה שורזיז

הסכין ונשאנו במקום הפגם עמוד

הואיל אין בו פגם שוחטין בו לכתחילה

ש הלאך ביד קין הסכין כ

ת ביד קין אותו באצבע בשר וביצי פורץ

ובשלוש רוחותיו בהולכה ובהובאה

ש למה בודקין באצבע בבשר יבציפורן

ה לפי שיש פנימות שנברת בבשר ולא

בציפורן ויש פנימות שנכתב בציפורן

ולא בבשר ואף כיהבשר דומה לו ושט

וציפורן דומה לקנה לכך בודקין בשניהם

ש מגין שאין שוחטין בסכין פגום

ח שנאמר לא תשחט על חמץ דם

זבחי חמץ בגמטריה פנימו

ש שחט בסכין בריוק ונמצא פגום מהו

ת פסולה שמא בעור אפנים

ואפילו בעוף חיישינן לעור

ש שחט ולא בדרק הסכין קודם שחיתו מהו

ח יבדוק אותו לאחר השחיטה אם

נמצא סכינו יפה כשרה ואם לאו טרפה

ש אם לא בדק הסכין אחר שחיטה ונאטרמו

ח אם קודם שחיטה בדקו כשרה שמעמדין

הסכין על חזקתו ואם לאו טרפה

ש באיזה זמן שוחט ——— זין

ח לעולם שוחטין ביזכיוס ובין בלילה

והוא שיהיה אטקה כנגדו בלילה

ש באיזה כדקום שוחט ——— זין

ח בכל מקום שוחטין חוץ לתוך ימים

ונהרות ולא לתוך כלים וגו' ———

ט ולמה אין שוחטין לתוך ימים ונהרות וכלים וגו'

ת לא לתוך ימים שלא יאמרו לשר
 שלים הוא שוחט ולא לתוך כלים
 שלא יאמרו לזרוק הדם לעז זהו שוחט
 שוב איזה כלי יש חייב שזו
 ת בכלי ריקן אבל מלא מים עכורים
 מותר ומלא מים צלולים אסור
 שלמה אם מלא מים צלולים אסור
 ת שלא יאמרו לבבואה הוא שוחט
 ש למה אין שוחטין לתוך עבד
 ת שלא יעשה חוק חמינין שנאמר
 ובחוקותיהם לא תלכו
 ש הרוצ' שלא לטנף אתה עוכס יעשה

ה עושה מקום חוץ לגומה ושחט והדם
שיותת לגומה וב שוק לא יעשה
בן שלא יעשה חוק הכזיב
ש באיזה מקום מן הכהמה שוחטין
ת בצואר שניסימנים הקטה והוושט
ש אזיהו מקום השחיטה בקנה
ת לצד הראש משפוי כובע ולמטה
ולצד הגוף עד כנפי הר יאר
התחתונה כשתוליץ הבהמה כרגלה
והוא אורך כל הצואר זהו
מקום השחיטה בקנה
ש אזיהו מקום השחיטה בו שט

ת' לצד הראש מתורבץ הוושב
 ולמטה ולצד הנוף עד מקום שישע
 הוושט יבעוף עד הזכר
 ש השוחט מן הצדדים מדו
 ת שחטתו כשרה והוא שיחזור
 הסימנים מן הצדדים כר
 שישחוט אותם קודם המפרקת
 ש. כמה יהיה שיעור שחיטה והיה כשר
 ת רוב אחד מעוף ורוב שנים בבהמה
 וחיה בדיעבד כשרה אבל
 לכתחילה שניהם לכולם
 ש ולעוף למה אין צריך שני סימנים

ת כפני שהטילוה כתוב בין בהמה לרגלים

שנאמר זאת תורת הבהמה והעוף וכל

נפש החיה הרמשת במים שהם הרעים

ש שחט סימן אחד וחצי כבהמה

דהורוב ענים כה

ת שחיטת פסולה רבעינן רוב הקנה ורוב

הוושט וכך בעוף אם שחט שני חצאין

פסולה עד שישחוט רוב תקנה ורוב הוושט

ש השוחט בשנים או בשלש

מקומות בסימן אחד כה

ת אם השחיטה סביב הסימן אם יש בין

הכל שיעור שחיטה כשרה אבל אם

הכל בצד אחד כגון ששחט למעלה

או למטה צריך שיהיה שיעור במקום אחד

ש מנין ששחטין הקנור

ת שנאמר ושחטת מקום ששחטו

רהינו הקנה שממשם מוצא הקורבן

ש מנין ששור זטיץ היו ושם

ת שנאמר וזבחת ואכלת סקום שזב

המאכל והמשתח וזב

ש כמה הם הדברים המפסידין השחיטה

ת חמשה ואנהן שהיה ררסה

חלדה הנרמזה ועיקור

ש שהיה כ"ט

ת כְּנֹז שֶׁתַּחֲלִיל לִשְׁחֹט וְשֶׁהָא כְּדִי
שִׁיעוּר שֶׁהִיָּה פִסּוּלָה רַהֲיִינוּ כְּדִי
שֶׁחִטָּת אַחֲרַת בְּהֵמָה לְבֵהמָה חִידָה
לְתַדִּיחָהּ הַדִּין עִוָּב לְעִוָּב
שֶׁ שֶׁחֹט מֵעֶשְׂרֵי שָׁחֵט אֶמְעִט וְחִזְרוּ שֶׁחֹט
וְשֶׁהָא פַּעַם אַחֲרֵית כְּדִי
ת אִם יִשְׁבִּיז כָּל אוֹתָם שֶׁהִיָּית שִׁיעוּר
שֶׁהִיָּה פִסּוּלָה וְשֶׁהִיָּית מִצְטָרְפוֹת
וּבִזְמַן הַזֶּה שֶׁהִיָּה פִסּוּלָה כָּל שֶׁהוּא
לְפִי שֶׁאֵין אֲנִי בִקְדֵי אֵין כָּל כָּךְ
שֶׁ וְלָמָּה שֶׁהִיָּה תַסְוִיר
פ מִפְּנֵי שֶׁהִדְסָנָב לַעֲת בְּאִיבֵרִים כִּשְׁעַת

הַשְׁהִיָּה וְשׁוֹב אֵינִי יוֹצֵא

שְׁרָרָה כְּצוֹר

תִּכְנֹן שִׁשְׁתָּ בְּלֹא הוֹלָכָה וּלְאֹהֲבָא

וְרַחֵק הַסִּכִּין לְמַטָּה בְּתוֹךְ הַצּוֹאֵר

כְּמוֹ שֶׁחֹתְכִין אֶת הַיָּדָיִם וְצִנּוֹן

שֶׁשֶּׁחֹטְבָהוֹלָכָה אוֹבְהוֹבָא לְבַד מִדָּו

תִּאֲסֶה סִכִּין אֶרֶץ כְּרוֹחַב בִּיצְאוֹרֵי סִכְשָׁה

שׁוֹלְמָה דְּרִסָּה אִסּוּר

תִּדְבַּעֲנֵן שְׁחִיטָה דְּרֶךְ מְשִׁיכָה דִּכְתִּיב

וְשִׁחַט וְאֵין וְשִׁחַט אֶל אֹכְלֵי בָרָךְ

שְׁרָרָה כְּצוֹר

תִּכְנֹן שֶׁחֹלִיד הַסִּכִּין תַּחַת הָעוֹר

או תחת צמר מסובך אותחת מטלת

אובין סימן לסימן בין במעיטקמאבין

במעוטבמרא כל חלדה אסורה

ש ולמה חלדה אסורה

ת משום דבשנן שחיתה מפורעת וליכא

ש מנין שיהיה שחיתה מסורעת

ת שנאמר ושחט את הפרה לעיניו

מכאן שיהיה השחיתה מפורעת

ש והנדרמה כצו

ת כנוז ששחט שלא במקום השחיתה

היינו אם שחט הקנה לצד הראש

משפוי כובע ולמעלה והוא שם

מתירבץ הוושט ולמעלה ולצד הגוף
 הקנה למטה מכנפי הריאה והוושט
 כשהתחיל להשעיר הוושט דהיינו
 הברס והעוף עד הזפק ולמטה
 והשוחט באלו כזקומור
 נקרא את הגרמה וטרפה
 שעיקורו כיצו
 ת כניז שנעקרו הסימנים מקום
 חיבורם בלחי קורס שחיטור
 ש אם נמצאת סימן שחוט ושמוט מדי
 ת אם לא תפס בס' ימים בעוד ששחט
 כשרה אבל אם תפס בס' ימים טרפה

ש ולמה עיקור אסור

ת לפי שלא קיים השחיטה

כאמורה בתורה

ש מנין לט אסמכתא

התורה לחמשה דברים כלל

ת שנמרוצא השדה ועודה ליצידה לה

יתרה מורה על החמשה דברים

הללנה מפסדים את השחיטה

ש השוחט בשבת ויום הכפורים כזהו

ת אף על פי שחייב מיתה מכל מקום

הבשר מותר לערב בכדי שיעשו

ש השוחט ברגל כזהו

ת שוחט אפילו לכתחילה אם יש לו
סכין ברקוע עפר מוכן קודם הרגל
ש שחט ולא בדק הסימנים
לאחר השחיטה מהו משחיטתו
ת שחיטתו פסולה דכל ספק
שבאוריתא אזלינן לחומרא
ושחיט מאוריתא דהויג
שהשוחט בהמה חיה ועוף חיה
לכסור דדמן או לא
תהשוחט חיה ועוף צריך לכסות דמן
אבל דסבהמה לא לפי שהכתוב
אומר איש כי יצוד ציד חיה או עוף

וְכֹה בַּהֲמָה לֹא נֵאמַר לְאַחִיהָ וְעִוְרָה

ש' וְלִמָּה אֵין מְכַסִּין דָּם בַּהֲמָה

ת' לְפִי שֶׁזֹּרֵקִים דָּם בַּהֲמָה עַל נְבִי

הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל הָאָדָם שֶׁנֵּאמַר כִּי

הָדָם הוּא בִּגְפֹשׁ יִכָּפֵר וְלִכְךָ אֶסֶר

לָנוּ הַתּוֹרָה לֹא כֹל דָּם בַּהֲמָה אֲבָל

דָּם חַיָּה וְעִוְרָה כִּיִּין שֶׁאֵין דָּמָן רֵאיוֹ

לְכַפֵּר יֵאמַר אָדָם לֹא אֶסֶר לָנוּ הַ

הַתּוֹרָה וְלִכְךָ יֵצִוֶה שִׁכְסָה אֶרֶץ

דָּמָן כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה רֵאיוֹ

לֹאכִילָה שֶׁנֵּאמַר וְכִסְּהוּ בַעֲפֹר

ש' בְּמַה זְכוּת חַיָּה וְעִוְרָה לְכַסּוֹת דָּמָן

ת איתראמרי כשהרגין להבל אחיו
 הלך תיה אחת וכיסה את דמו והעוף
 נמי כשנפלה רבקה מעל הנמל דכתי'
 ותפול מעל הנמל הלך וכיסה דם
 בתולותיה ועל כן בע שותם ארז
 החסד הזה לרמים הנזכרים היתעלה
 שלם להם שכרם וצוה לכסות דמן
 ש ב מ ד מ כ
 ת בכל דבר שנקרא עפר או
 שזורעים בו וצומח
 ש כיסהו ונתגלו מו
 ת פטור מלכסות פעם אחת

ש' כִּיסָהוּ הַרוּחַ כְּזֶה
ת' קָטוֹר מִלִּכְסוֹת כִּשְׁלֹא נִתְּנָה אֵבֶל
אֶסְחָזֹר וְנִתְּנָה תֵּיב לִכְסוֹר
ש' דָּם שֶׁנִּתְּעַרַב בְּמִסְמָהוּ לִכְסוֹת
ת' דָּם שֶׁנִּתְּעַרַב בְּמִים אוֹבִיץ אָדוּם
אוֹבֵדֶם בְּהִמָּתֵאֵם ש' כּוֹמֵר אֵית
דָּם חֵיב לִכְסוֹר
ש' דָּם הַנִּתְּזוֹל אֶנְשֵׁי אֶלֶף אֶלֶף
הַסִּכִּין מֵהוּ לִכְסוֹר
ת' אֵם אֵין שֶׁדָּם אֶלֶף הוּא תֵּיב לִכְסוֹת
ש' הַשּׁוֹחֵט בְּהִמָּה חֵיהוּ עוֹף מִסּוֹבָנִים
וְלֹא עָשָׂהוּ פִּירְכּוּס מֵזֶה

ת פסולה רחשינן שמור

נחנקו בשעת השחיטה

שרידי דמי פירכוי

תתניא בחמה דקה שפשטה ידה

ולא החזירה אעלה פסולה אבל ברנל בין

פשטה ולא כפפה בין כפפה ולא

פשטה כשרה ובהמה גסה בכל

אופן שיהיה כשרה ועוף אפילו

לארפרף אעינו אחד ולא כדרכש

אלא בזנבו כשר

שרידי דמי מסוכנר

ת כגון שמעמדין איתה ואינה

17
עשרה עשרה עשרה עשרה

ד

עשרה עשרה

עשרה עשרה

עשרה עשרה

עשרה עשרה עשרה עשרה

עשרה עשרה עשרה עשרה

עשרה עשרה עשרה עשרה

עשרה עשרה עשרה עשרה

עשרה עשרה עשרה עשרה

עשרה עשרה עשרה עשרה

עשרה עשרה עשרה עשרה

כשהבורק בא לחתוך חצו הכבד
 ישה ידו לחתוך לצד
 הצלעות פן יחתוך שום סירכה אם יש
 שם ומכנים ידו בפנים כנחת פן ינתק
 שום סירכה ויבדוק תחילה בנחת בג
 הריאה פירוש למעלה באומות סמין
 למד פשא נגד הכליות ואחר כך משים
 ידו והולך ומקיף באחור הערוגה ובא
 למטה באונות ומשים ידו בין הריאה
 שיש לה חמשה אונות מלבד האומות
 שלשה מימין ושנים משמאל כשבחמה
 תלויה ברגליה ובני מעיה בלפי המטה

אז ימין הבהמה נגד ימין הבורק ושחל
הבהמה נגד שמאל הבורק ועוד יש
לה בצד ימין אונה אחת קטנה ונקראת
עיסיתא דורדא ואינה עומדת בסדר
האונות לא מרוחקת מהם לצד שמס
ההודא והאזאת יש לה כיס מיוחד והיא
מונחת לתוכו : והכיס ההוא מונח
מבפנים מערונת האונות לצד ימין :
ואם זאת ההודא סרוכה לכיסה או לשום
מקום אחר מרפה : ואם נמצאו שני ורודות
סרוכה דאחדו חכמים כל יתר כנסת
דבר : וכן אם נחסרה נהגין למסרה

זבית יוסף מבשיר ואם נמצאת מצדה

שמאל כשרה ...

ועתה בני שים לבך למסילת הבדוק

דע כי עשרה מוני טרפיות הן

אשר ראוי לחוש אליהן ולבדוק אחריהן

ואלה הן: ¹חסידים ²יתיר ³חליף ⁴סיבה

⁵חלון ⁶אטום ⁷תריבועי דסימי

⁸אהוד ⁹בועי ¹⁰על גב זו

בועה בשיפול הדוראה נשתמט

מראיתה: א

חסיד תיכדמי כגון שנמצאו שני אמות

לצד ימין או אחד מצד שמאל והיזה

נקרא חסיד ושרפה ה' ינוחוקא אם העניניתא
 ה' ל' שמהל ואין אלא שני אונות לצד ימין
 מרפה. אבל אם העניניתא ה' לצד ימין ה'
 העניניתא משלמת למחץ השלישה אונות
 וכשרה, אבל אם נחסרה אונה אחת מצד
 שמאל ליבא רכול עלמא ה' מרפה יב'
 יתד היכי רכיכטן שנמצא אדבעה אונות
 מימין או שלשה משמאל ה' זה
 נקרא יתד ושרפה, והוא דקיימא ה' יתד
 שלא בדיראונ' כגון שעומדת על צבהא
 מלאחריה יעשד שיהיה במרפא דאסא לאח
 נפיתה. אך מדות משיעור חכמה דל'

נִקְרָא אוֹנֶה אֲבָל אִם מִיָּמָה מִדִּי דְאֹנִי
אוֹ בִּפְנֵים הַרְיָאָה כְּשֶׁרָח : י
חֲלִיף הַיְכָדְמִי כְּגֹן שִׁישׁ לְרִיָּאָה שְׁנֵי אוֹנוֹת
מִסִּין וְשִׁלְשָׁה מִשְׁמָל וְאֵת עַל גַּב
רִבִּין חֹכֵל חֲמִשָּׁה מִכָּל מְקוֹם חֲלִיף מִקְרִי
וְטִרְפָּה וְכֵן צִדֵּךְ שֶׁתִּבִּין שֶׁבְּצֵד יִמִּין יֵשׁ
שְׁלִשָּׁה אוֹנוֹת וְהָאוֹנֶה הָאֲמִצְעִית הוּא יוֹתֵר
קָטָן מֵאוֹתָהּ הַסְּמוּכָה לְצֹאֵר וְאִם נִשְׁתַּחֲוֶה
שֶׁתִּי הָאֲמִצְעִית יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִהָאֲשֶׁר
הַסְּמוּכָה לְצֹאֵר הִיא זֶה נִקְרָא חֲלִיף וְטִרְפָּה
זֶשׁוּד שֶׁחֲלִיף שֶׁצֹּרֶת הָאֲנוֹת מִיָּמִין אֵינָן
דְּמוּת שֶׁל אוֹתָן מִשְׁמָל וְאִם נִתְחַלְפוּ נִקְרָא

חלקי ונתתה : יר

סידכה היכרמי בגזן אומה הסדוכה
לצלעות או לבשר שבין הצלע

או לכל מקום שתסרח מרפה אלא אם

נסרכה מחיתוך לחיתוך לאונה הסמוכה

לה שאז היא כשרה אונה הסמוכה

לבשר שבין הצלעות או אונה באונה

דסימכי אהודי מחיתוך לחיתוך כשרה

אבל אם נסרכו מחיתוך לעב או מעב לגב

או מחוד של זו לחוד של זו או מחיתוך לחוד

או משימולי לשימולי או משימולי לחיתוך

אם לו אונה שאז לה מרפה וכן אם תשרט

הַאוֹנוֹת לַחֲזֶה. אוֹ לְשׁוֹמֵן הַחֲזֶה אוֹ
לְגִרְצֵרֶת אוֹ לְשׁוֹמֵן הַלֵּב אוֹ לְטֹרֶפֶשׁ
הַכֶּבֶד אוֹ לְטֹרֶפֶשׁ הַלֵּב אוֹ לְטֹרֶפֶשׁ
הָעֵינוֹת אֲשֶׁר טֹרֶפֶשׁ בְּסוֹף הַלֵּב
אוֹ לְסִימְפוֹן הַיּוֹד בֵּין שְׁנֵי הָעֲוֹנוֹת
אוֹ לְקֶנֶה הַלֵּב אוֹ לְשׁוֹמֵן הַסִּימְפוֹנוֹת
טֹרֶפֶה : סִדְכָה הַיּוֹצֵאת מִדִּיאָה
זֶה יֵאָתֵלֶנָּה שְׂאִינָה דְבוּקָה לְשׁוֹסְמִקוֹם
כְּשֶׁרָה וְכֵן סִירְכָה שְׂחָאֵסְמִקוֹם לְמִקְוֵה
בְּאֵתָה אוֹבְאֵנָה עֵצְמָה דִּיטָה כְּדִיךְ
סִדְכָה תְלוּיָה וּכְשֶׁרָה : וְהַסִּירְכָה
שֶׁלֹא כְּסִידְרֵן אֶפִּילוּ כְחוֹטָה שְׁעֵתָה

חלון היכי דמי כגון אתה באומה

הסמוכה לה או אנה באומה

רסימזי אתדרי בין בראשן בין

באמצעשתן או בקרוב לעשרשן יש

כמין חלון חיצה לומר מעט פחת

אפילו כל שהוא טרפה וכל סירכה

הנפרכת במעק ראשי אצבעות ריר

מקר ולית סירכה וכישרה ויש כד

שנוהגין שלא למעך את הסירכות

וכל הנוהגין למעך את הסירכות כאילו

מאכיל טרפות לישראל ; י

אטום בראה היכי דמי כגון כשנומחין

הריאה יש מקום שלא תכנס

בו הרה קוהעין סמוך למקום בסכין

אם נמצא בו ליחה כשהיא שמפני

הליחה לא תכנס בו הרה ואם הוא

אטום ממש רוצה לומר כמין בשור

קשה טרפה ואטום אסור בכל שהוא

אך אין להקל ולכשיר אטום

בבדיקת רוקא או גילא אם מבטעת

דלא בקאנין בהו

יך יט

תרי בועי דסימיכי אדדי היכי דמי

כְּנוֹן שֵׁשׁ שְׁמֵי בִּזְעוֹת סְמוּכוֹת זֶה לְזֶה אֵין
שׁוֹס יֶדֶךָ לְבִדְקָן וּלְכַשֵּׁדֶן כִּי טוֹפֵן ל
לְדַחֹק אַחַת אֶת חֲבֵרְתָּא וּמַחֲמַת הַדַּחֲק
תִּנְקֵב וְתִקְוֶת הַרִיָּאָה כִּמְשֵׁהוּ מִרְפָּה
אֵךְ אִם הֵן רְחוּקוֹת זֶה מִזֶּה אֵין חוֹשׁ שִׁין לָהּ
כָּלֵל וְנִקְרָא סְמוּכֵי אֶחָדֵי אֶם לֹא יֵשׁ
הַפֶּסֶק בֵּינֵהֶם כְּחוֹטֵי שְׁעָה וְחֲדָת
וּמִתְחַנֶּה כְּתֵרֵי רוּצָה לֹמֵד שֵׁשׁ סֶדֶק
בְּאַמְצָעוֹתָא וְרוּמָה לִשְׁנֵים בְּזִיעִין ל
לְחֵדָּא מִינְהוּ אִי שְׁפִיכֵי אֶחָדֵי חֲדָא
חֲוִיָּא וּבִשְׂרָה וְאִי לֹא שְׁפִיכֵי אֶחָדֵי
תֵּרֵת הֲוִיָּאן וּמִרְפָּה זֶה יֵד

תרי בועיח שלעב זוהי כי דמי כנוץ

שנראת חבועה בשני צדי

הריאה אם הוא במקום הסמפונות

בזיעינן לחרא מינהו אי שפיכי אהדד

חדא הויא וטרפה דהויא קנבב מפולש

זאי לא שפיכי אהדד פרתי הויאין

יכשרה

י

בועה כשיפולי הריאה היכי דמי כנוץ

שיש בועה בראש האותיות

בסוף חיתוכי דאוי ממש משום מראית העין

דמיא לתרי בועי דסימיכי אהדד טרפה

אך אם אינם בראשם ממשיש בו בשם
 לפחות כדי אחיזת ציפורן רוצה לומר —
 בשם סביב בשדה :

כ

נשתנית מראיתו היכירמי חמשה
 מראות הן שאם נשתנית אחד
 מהן אפילו כל שהוא מרמה ואין הן שחורה
 בדיו ירוקה סחלמאן בצה וכן כבשות
 או בברכום או כמראה בשם אבל
 כמראה הכבד או כמראה השחול או
 אינה שחורה בדיו או שהיא אדומה —
 בתכלית אפילו כולה או ירוקה כבדת

כְּשֶׁרָאָה הָרִיָּאָה בְּמִשְׁמוֹשָׁהּ כְּעֵץ
 טְרֵפָה הָעֵלְתָהּ בֵּה עֲמָחִים אִם הִן מִלֵּאִים
 מִים זָבִים כְּשֶׁרָאָה וְאִם הִן עֲבוּרִים אוֹ סְרוּבִים
 טְרֵפָה וְכָל הַמֵּרְאוֹת הַפְּסוּלוֹת אִם —
 כִּשְׁנוֹפְחִין הָרִיָּאָה חוּצָתָ לַמֵּרְאוֹת הַבְּשׂוּרוֹת
 הָרִיָּאָה כְּשֶׁרָאָה שֶׁהָרִי בְּמַעֲי הַבְּהֵמָה —
 הָרִיָּאָה נִפְחָה הוּיָא : :

כא

תָּמוּ הַלְכוֹת בְּדִיקָה שֶׁבַח לַמֶּלֶךְ
 רַם וְנוֹרָא

דור

Significa

ש מנין לבדיקה ~~מן התורה~~

ת שגאמר זאת החזה אשר תאכלו

דחה אכול דלא חזה לא תכול

ש רמז לשישה נבלות מצבים ולחמשה

עיקרי שחיטה ולשיבעים טרפין

ת שגאמר וטבוח טבח והבן ורמז *significat*

לשישה נבלות מצבים ה רמז לחמש

עיקרי שחיטה כ רמז לשבעים

טרפיות

ש למה איז מברכין על הבדיקה

כמו על השחיטה

ת לפי שגמר השחיטה וכולה מצות

אחת היא אינמי לפי שהיא מצות

לא תעשה ואין מברכין על האוון

ואף על גב דמברכין על העריית

והזן לא תעשה שאני התם דהוה

ליה לאו הניתק לעשה ולא הניתק

לעשה הרי הוא כעשה

ש היכי דמי הששה נבלות מחיים

ת ירך שניטל מפרקת שנשבר

קרועה מגבה גיסי תרי גרזרת

שניקב ונקובת הוושט וסימניך

ימך

ש היכי דמי טרפה

תכל שאינה יכולה להחיות יב חודש

ביץ מחמת מכה ביץ מחמת חולי

שנאמר ובשר בשרה טרפה לא

תאכלו שהיא נוטת למות ולע

מתה אם מתה הרי היא נבלה

ובמיעוט מכה אינה נקראת

טרפה רהא כתיב לכלב תשליכן

אותו מלמד שאינה ראויה אל

לכלב הא כיצד שאינה יכולה

להחיות יב חודש ביץ מחמת מכה

ביץ מחמת חולי ולא אמר הכתוב

ברזקא שא שדיבר הכתוב בהווה

ש' טרפּש ש'נמצא נקוב נקב מפולש

מהו ז' ————— ינו

ת' אף על פי שכל הריאה שלימה

ואין לה שום טרפות לא היא נקיה

מכל סירכה ומכל ריר אפילו הכי

טרפה כי הטרפּש הוי בין אברי

המאכל ובין אברי הנשמה ואי

ניקב הטרפּש יתערבו אברי

המאכל ואברי הנשמה וימות

ש' למה בודקין חדיאה יותר —————

משאר האברים —————

ת' לפי שהריאה ספוגית הוי וישואבת

23
עֵיקוֹר כַּעַד כְּנוֹץ שְׁנַעֲקָרוֹ סִימָנִים מִן

הַלְחִי בַּמָּקוֹם חִיבוּרָם אִו

שְׁנַעֲקָרָה רֹיב הַחֹלִיָּה מִמָּקוֹמָה זֹה

נִקְרָאת עֵיקוֹר וְטִרְפָּה וְעֵיקוֹר אֲסוּר

הַלְכָה לַמֶּשֶׁה מִסִּינַי

א

ב

הַשּׁוֹחֵט צָרִיךְ שֶׁיְהִי יִשְׂרָאֵל גָּדוֹל

בֵּין שְׁלֹשׁ עָשָׂר שָׁנָה וְיוֹם

אֶחָד וּבֶן דָּעֵת וְיִשְׁחֹט הַקֶּגֶל וְהַוִּישָׁט

וְהַוִּוּרְדִין לְכַתְחִילָה אֲבָל כִּדְעָבָד

אִם שָׁחַט רֹיב אֶחָד בְּעוֹף וְרֹיב שְׁנַיִם

כְּבִהְמָה וְחִיָּה שְׁחִיטָתוֹ כְּשֹׂרֶה

ועריך שיבדוק הסכין שלא יהיה
בו פגם אבישרא ואטופרא ואחלת
רוחתא שהם יב בדיקות שנאמר
ושחטתם בזה ואכלתם בזה במטריא
יב ואם שחט בסכין פגום שחיטתו
פסולה ועריך שיבדוק הסימנים
לאחר השחיטה ואם לא בדק
הסימנים לאחר השחיטה שחיטתו
פסולה ועריך שיבדוק הסכין גם
לאחר השחיטה שמא ימצא ספינו
פגום ותהא שחיטתו פסולה ואם בדק
אותו קודם שחיטה עריך לבדוק

אֹתוֹ גַם לְאַחַר הַשְּׁחִיטָה שְׂמָא בְּעוֹר
אֶפְגִּים וְאֶמִּילוֹ בְּעוֹף חִישִׁין לְעוֹר
אֲבָל אִם שִׁיבַר כּו עֲצָמוֹת אוֹדְבָר
קִשָּׁה קוֹדֵם שְׂבִדְקוֹ לְאַחַר הַשְּׁחִיטָה
כְּשֶׁרָה כִּי יִשְׁלֹמֶר שְׂבִדְבָר קִשָּׁה
מִפְגַּם הַסֶּכֶךְ וְיִצְרִיךְ לִשְׁחִיטָת
עוֹפוֹת וְחַיּוֹת לְכִסּוֹת דָּמָן בְּעֵפֶר לִמְטָה
וְלִמְעָלָה שֶׁנֶּאֱמַר אִישׁ כִּי יֵצֵא צֹד—
חַיָּה אוֹ עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וְשֶׁפֶךְ אֶרֶץ
רָמוֹ וְכִסְהוּ בְּעֵפֶר כֹּל שְׁחִיטָה—
שֶׁאֵינָה מִכֶּם אָדָם טְרֵפָה שְׁחִיטָה
גְּכָרִי נִבְלָה אֶף עַל פִּי שֶׁשָּׂחַט לִפְנֵי

השוחט בלילה בלא נר לכתחילה

אסור אבל כדעבד מותר שחט

ולא יצא ממנה דם בשרה וזו

שפרכוסה לאחר השחיטה

השוחט בהמה חיה ועוף מסובנים

ולא פרכסו פסולות ואם פרכסו כשרות

רתניא בהמה דקה שפשטה ידה ולא

החזירה אצלה פסולה אבל ברגל בין

פשטה ולא כפפה בין כפפה ולא

פשטה בשרה וגסה בין ביד בין

ברגל ובכל ענין כשרה ועוף

אפילו לא רפרף אלא עינו ולא כרכש

לא בזנבו הרי זה פירכוס וכשרה

והפירכוס הוי בסוף השחיטה היכ

רמי מסוכנת כגון שמעמידין אותה

ואינה עומדת מחמת חולי אבל בראיה

אין צריך שרואין אותה שפרכוסה

שוחטין בידם טוב אפילו לכתחילה

אם יש לו סכין בדיוק ועפר מוכן קודם

הרגל השוחט ונתנבלה בידו פטור

מלכסות שנאמר איש איש מבני

ישראל או מן הגר הגר בתוכם אשר

יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל

ושפך את דמו וכיסהו בעפר אשר

יֹאכֵל אוֹמֵר , שְׁחַט עוֹפוֹת הָרֶכֶה

וּבִהְמוֹת הָרֶכֶה בִּרְכָה אֶחָד וְכִי־סוֹ

אֶחָד לְכוֹלֵם אִם לֹא־הִפְסִיק , מִי

יִשְׁאִין לוֹ עֵפֶר לְכִסּוֹת שׁוֹחֵק דִּיגְרִי

זֶהָב וּמַכֶּסֶה שֶׁהוֹבֵב נִקְרָאת עֵפֶר

שֶׁנֶּאֱמַר וְעִפְרוֹת זֶהָב לוֹ ?

תְּמוּהַ לְכוֹת שְׁחִיטָה בְּקִיצוֹר שֶׁבַח

לְמֶלֶךְ אֵל וַיְצוֹר —

שְׁאֵלוֹת ח וְתִשׁוּבוֹת

ש' מִגִּין שֶׁהִשְׁחִיטָה מִן הַתּוֹרָה

ת' שֶׁנֶּאֱמַר וְזָבַחַת מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאֲוֶנְךָ

כִּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ

ש' היתה כגלה שני ערבות כח ————

pezzo di legno

ת ראה דדמיא לאופתא דהינודשייע

lido

ולת להגחיתוכי דאנוי מרפה ואית

דאמדי לאופתא במשמעותה ואית

דאמריבנון של ————

שכמה קרומי איכא לריאה ————

ת שנים ניקב זה בלא זה כשרה ער

שניקבו שניה ————

שנגלד קרום העליון מו ————

ת הא ריאה דאתגלד והא סמוך

כשרה והא דלא מפקא זיקן ————

שניקב הריאה ועלה בה קרום מו ————

קָרוֹם שְׁעֵלָה מִחֶמֶת מִכָּה אֵינִי

קָרוֹם וְשִׁרְפוֹ

נִמְצְאָת נְכוּבָה וְאֵינִי יוֹדֵעַ אִם מְקוֹרֵם

שְׁחִיטָה אוֹ לְאַחֵר הַשְׁחִיטָה מִדֶּה

אִם יֵשׁ מְקוֹם לְתֵלוֹת שְׁנֵעֶשֶׂה אַחֵר

הַשְׁחִיטָה כְּגוֹן שֶׁהַעֲבִיר הַטֶּבַח אֶת

יָדוֹ אוֹ שֶׁבָּא זָאֵב וְכִיּוֹצֵא בְּהֵן כְּשֶׁהָ

וְאִם אֵין דָּבָר לְתֵלוֹת וְהַדָּבָר סָפֵק מֵהוּ

תַּעֲשֶׂינָהּ נֶקֶב אֶצְלוֹ אִם הֵן דּוֹמִין כ

מִשְׁדָּה וְאִם לֹא מִשְׁדָּה

שְׁוֹאֵץ מִדְּמִין אוֹתוֹ

תַּמְאוֹמָה לְאוֹמָה אִלְמָאוֹנָה לְאוֹנָה

נִקְבּוּ אֶחָד מִהַסִּמְפוּנוֹת מִרוּ דִּינֵי

אִם נִקְבּוּ אֶחָד מִהַסִּמְפוּנוֹת אֶחָד

לְחֵבְרוֹ וְאִין בְּשֵׁר בִּינֵיהֶם טָרְפָּה

יִחְסְרָה מִבְּשָׂרָה וְהַקְרוּם קִיס מִרוּ

נִמְחֹק מִבְּשָׂרָה מִבְּפָנִים אֲפִילוּ מִקּוֹם

גְּרוֹל עַד שְׁמִחֻזִּיק רִבִּיעִית כְּשָׂרָה

יִרְאָה שְׁנֵי שְׂפָכָה דְּקִיטוֹן מִרוּ

כְּשָׂרָה וְהוּא שְׁהִי מִסִּם זְכִין וְשְׁהִי

סִמְפוּנוֹתֶיהָ קִימִין אֲבָל אִם הִי

סְרוּחִים אוֹ עֲבוּרִים טָרְפָּה

וְהָאִין נֹדַע אִם סִמְפוּנוֹתֶיהָ קִימִין

מִבִּיאִין כָּל מְחֻפָּה בְּאֶבֶר וּמִשְׁמִי

אותה לתוכו אם רואין בה כמו רירין

לבנים בידוע שמין הסימפונות והן

וטרפה ואם לאו כשרה

ש ריאה שנתמלסה מהו דינר

ת אם כשתולין אותה תיפול חתיכות

טרפה ואם לאו כשרה

ש ריאה שיבשה כעץ מהו דינר

ת טרפה והוא שתהא נפרכת בצפורן

ש צמקה כולה מן

ת אם מחמת בני אדם טרפה ואם

בידי שמים כשרה

ש יבצר ידע אם מבני אדם או ביד שמים

